

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

IN ROBERTI|| BELLARMINI SOCIETA-||TIS IESV, SECUNDVM TOMVM||
CONTROVERSIARVM,|| TRIPLEX INDEX:|| - PRIMVS scriptorum omnium in
hoc volumine|| citorum;|| ALTER difficiliorum locorum sacræ Scripturæ||
passim expicatorum;|| TERTIVS verò præcipuarum rerum, ac
senten-||tiarum, quæ in omnibus illis ...

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, 1599

VD16 B 1607

E.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54088](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-54088)

Durandus.

- DURANDVS** corrigendus, quando dicit, non omnia Sacra-
menta cōstare rebus & verbis, sed solum quādā. I. 85. 86. 87
Durandus existimauit characterem non esse aliquid reale
distinctum ab anima; quæ sententia vix distinguitur ab
hæresi huius temporis. I. 268
- Durandus** errauit opinando in Eucharistię Sacramēto sub-
stantiā corporis Christi esse absq; magnitudine. 3. 301. vide
de hoc & alio errore eiusdem. 3. 306. 309. 311. 346
- Durandus** etiam errauit afferendo solam materiam panis
remanere in Sacramēto Eucharistiæ. refertur hic error.
3. 346. & refellitur. 3. 351.
- Durandus** afferuit solam Confessionem partem esse mate-
rialem Sacramenti pœnitentię. 4. 104
- Durandus** voluit Episcopatum idem Sacramētum esse cum
Presbyteratu. 5. 44
- Durandus** solum sacerdotium voluit esse Sacramētum Or-
dinis. 5. 49
- Durandus** Sacramētum Matrimonij malè dicit esse Sacra-
mentum æquiuocè. 5. 66. & 92. eius argumenta soluun-
tur. 5. 95. & seq.

E.*Ebion.*

- EBIONIS** hæresis. Controuer. 3. pag. 541

Ecclesia.

- ECCLESIA** quomodo dicatur sponsa. I. 295. 5. 72
Ecclesia intelligitur per Hierusalem. 3. 682
Ecclesia est media inter synagogam, & cœlestem patriam.
I. 244.
- Ecclesia** vera quare non possit esse apud hæreticos. & ex ipso-
rum doctrinæ conuincuntur ipsimet affirmare non esse
apud ipsos veram Ecclesiam. I. 288. vide 3. 323. & seq.
- Quædam** quasi notæ, quibus Ecclesia ab aliis sectis distin-
guitur, sunt cæmoniæ Ecclesiæ. I. 329
- Ecclesia** potest instituere nouas cæmonias, non quidē ad
iustificandum impium, sed ad alios effectus spirituales. I.
323. vide errores circa hoc. I. 319. atque hæc cæmoniæ
non

- non possunt omitti sine peccato mortali etiā citra scandalum. 1.325. vide v. Cæremoniæ.
- In Ecclesia ortæ sunt grauissimæ dissensiones propter cæremoniæ. 1.325
- Ecclesia habet potestatem mutandi & instituendi circa Sacramenta, salua tamen eorum substantia, & saluis iis quæ sunt de iure diuino ordinata. 1.128.3. 604.5. 288
- Ecclesia Latina semper latinè Sacra menta administravit, id que sapientissimè institutum est. 1.330
- Ecclesia Romana à Petro didicit, qualiter diuina mysteria celebrari debeant. 3. 470
- Ecclesia vetus tribus modis testatur communionem sub una specie esse licitam. 3.566. & seq.
- Ecclesia tota offert omnia sacrificia, quæ à sacerdotibus omnibus offeruntur, sed non eodem modo. nam aliqui offerunt solùm habitualiter, aliqui actu, aliqui causa litér, quia causa sunt ut sacrificium fiat, denique Minister ipse offert, ut sacerdos verus, sed ministerialis. 3.771
- Ecclesia sola rectè offert Deo oblationem cum gratiarum actione. 3.150
- Ecclesia habet potestatem soluendi, & ligandi. 1.143. 4. 45
- Ad Ecclesiæ iudicium pertinent causæ matrimoniales. 5. 297
- Ecclesia quomodo possit ordinare de materia Matrimonij. 5.101
- Ecclesia accepit potestatem à Deo coercendi Dæmones per exorcismos. 2.138. 139
- Ecclesia quod ius acquirat super homines. 2.53
- Ecclesia militans est corpus Christi. 3.117
- Ecclesia semper fuit unū corpus mysticum: non tamen semper eodem Sacramento adiungebatur homines huic corpori. 2.132
- Ecclesia non potest errare in Scriptura exponenda. 3. 670
- Ecclesiæ gubernandæ cura, Apostolis, & successoribus commissa. 3.228
- Ecclesiæ, & synagogæ comparatio. 3.733
- Ecclesiæ consensus in aliqua re, est argumentum veritatis nostræ fidei. 3.326

- Ecclesiæ diligentia in controuersia de Eucharistia examinanda & veritate retinenda. 3.327.328.329
 Promissio absoluta de fouenda perpetuò Ecclesia. 2.108
 Ecclesiam esse, & nunquam interire potuisse probatur. 3.
 326.327
 In Ecclesia sunt diuersa officia, nec omnia omnibus conueniunt. 1.135
 In Ecclesia quando adhiberi coepit sunt instrumenta musica. 3.843
 Quod in omni Ecclesia seruatur, nec in aliquo Concilio institutum, sed semper seruatum, ac retentum est, id certissime creditur, ex Apostolica traditione descendere. 3.785
 Ingressus in Ecclesiam non est ratio, cur baptismus repeti non possit. 1.279
 Extra Ecclesian non est salus. 2.55

Eleemosynæ.

- ELEEMOS/NAE non sunt sacrificia propriè dicta; sed sacrificia tantùm spiritualia dici possunt. 3.622.623.631.634.68L
 68..687.690.712. & 886. vide v. *Sacrificia spiritualia.*
 Eleemosynæ, & alia quæ fiunt ad peccata purganda, nihil prosunt sine percepto baptismo. 2.107
 Eleemosynæ disponunt hominem peccatorem ad reconciliationem cum Deo. 4.396. & quomodo tribuantur illis vis iustificandi. 4.164.186.333. & 408
 Eleemosynæ sunt subsidium ad redimenda peccata. 4.407. item eleemosynis possunt redimi pœnæ temporales alterius vitæ. 4.349.350
 Eleemosynæ sunt opera satisfactoria. 4.360. & seq. item 3.376
 Eleemosynæ sine charitate non prosunt ad vitam æternam: absolutè tamen aliquam adferunt utilitatem. 4.200
 Eleemosynæ à pœna liberant homines, quæ sèpè manet dimissa culpa. 3.866
 Eleemosynis in pauperes aliquando anteponendum esse cultū corporis sui Dominus satis apertè docuit, cùm factum Magdalena laudauit. 3.122

Elementum.

- ELEMENTVM quare sic vocetur materia Sacramentorum. I.
 4450.51. & 87

Elemen-

- Elementum & verbum requiruntur ad Sacramenti effectio-
nem. 3.433
 Elementum in Sacramento pœnitentiae quod sit. 4.67.68.69
 Elementi nomine vocatur circumcisio, & cæremonia lega-
les à S.Paulo. I.239
 Aliquando in solo elemento, aliquando in verbo, aliquan-
do in utroque est virtus sacramentalis. I.228

Episcopatus.

- EPISCOPATVS sine presbyteratu nullus est, nec ordo supe-
rior. 5.47
 Episcopatus si est Sacramentum à Presbyteratu distinctum,
facile erit defendere Episcopum iure diuino maiore esse
Presbytero, tam ordine quam iurisdictione. 5.46
 Episcopatus est unus ordo cum Presbyteratu, genere, non
specie. 5.46
 Episcopatus includit in sua ratione, & essentia sacerdotium,
loquendo de potestate Ordinis. 5.46. & 47

Episcopus.

- EPISCOPVS est summus, seu primus sacerdos. 5.47
 Episcopus non habet, ut possit consecrare Eucharistia, ex sua
ultima ordinatione: tamen id habet ex alia ordinatione
præcedente, quæ est etiam de essentia Episcopatus. 5.47
 Episcopus solus est proprius, & ordinarius Sacramenti Con-
firmationis minister iure diuino. 2.161. & 197. ex dispensa-
tione tamen Presbyteri quoq; possunt hoc Sacramentum
conferre. 2.197.201
 Episcopus solus consecrat, & conficit Chrisma. 2.179.181. &
perunctionem Chrismatis dat Spiritum sanctum. 2.187
 Episcopus nomine sacerdotis absolutè, à veteribus intelli-
gebatur. 5.44
 Presbyteri etiam aliquando intelliguntur nomine Episco-
porum. 5.49
 Episcopi, siue Episcopalis ordinatio, Sacramentum est verè.
& propriè dictum. 5.44. & seq.
 Episcopi ordinatio, est cæremonia imprimens nouum cha-
racterem spiritualem, & conferens gratiam. 5.44.45
 Solennitas in ordinatione Episcopi. 5.45
 Episcopi

- Episcopi character integer & perfectus, est maior presbyterali, quia illum includit. 5.48
- Episcopi character siue sit alius à presbyterali, siue idem extensior, & maior, est potestas absoluta, & perfecta, & independens conferendi Sacraenta Confirmationis, & Ordinis. 2.202
- Episcopi soli simpliciter & absolutè succedunt Apostolis. 2.199. 3.582
- Episcopi inter Missarum solennia, cùm ordinant sacerdotes, pronunciant verba consecrationis alta voce. 3.820
- Episcoporum proprium est iure diuino prædicare: tamen eorū concessione prædicant etiam Presbyteri, & aliquando etiam Diaconi. 2.202
- Episcoporum quædam esse propria Dominus voluit; vt inde eorum eminentia supra ceteros appareret; & quia sic voluit honorare episcopa'm dignitatem. 2.203
- Episcopis peregrinis in agnum pacis & communionis, antiquissimus fuit mittendi Eucharistiam. 3.434.449
- Inter Episcopum, & Presbyterum tantum discriminatur à Scriptura, quantum est inter Principem, & eius subditos. 2.202
- Chorepiscopi, alij erant veri Episcopi, sed in aliena dioecesi morabantur; alij tantum Presbyteri. 5.53

Epistola.

- EPISTOLAE lectio in Missa. 3.851
- Epistolæ Clemétis Romani, Melchiadis, & Eusebij Emissari sunt apud nonnullos dubiæ, vel etiam supposititiæ. 2.174
- ESAV non inuenit pœnitentiam. 4.214

Ens, & Essentia.

- ENS & verum, obiectum mentis nostræ. 3.281.282
- Ens per accidens, & ens per se. 1.40.41
- Essere, id est, existentia accidentis, distinguitur ab eius essentia. 3.415
- Vltimum sui esse, primum sui esse, primum non esse, & ultimum non esse. hi modi dicendi in quæ cadunt. 3.88
- Essentiæ in indivisibili consistunt. 3.303
- Est, hæc particula, in illa propositione; Hoc est corpus meū, non accipitur pro significat; sed propriè, ita ut nihil significet,

- ficit, nisi, est. 3.74. & seq. hæreticorum variæ expositiones
sive verius depravationes habentur. 3.57.58. argumenta
ipsorum diluuntur. 3.88.89.92
Est. Catholici dicunt quidē colligi ex hac voce transubstan-
tiationem, sed non dicunt, Est, poni pro transubstantiari,
vt contendit calumniator Caluinus. 3.74. vide 3.88
Cur dixerit olim Deus: Fiat lux, & Christus non dixerit: Fiat
corpus, sed, est corpus. 3.89

Et.

- Er, hæc coniunctio in Scriptura sæpe accipitur pro disiun-
ctiva. 3.578. item apud Hebræos sæpe locum obtinet par-
ticulæ caussalis, nam ponitur ꝑpro ꝑve pro chi, &, pro
enim. 3.644

Euangelistæ.

- EVANGELISTÆ omittunt quidem interdum aliquid, aut ad-
dunt, quod alij Euangelistæ non omiserunt, aut non ad-
diderunt; sed nunquam ita omittunt, vt sententia redda-
tur falsa. 5.130. & 162

Euangelistæ solent se inuicem supplere, & explicare. 3.69

Euangelistæ multa tacuerunt, quæ procul dubio facta sunt,
& adducuntur exempla. 3.740

Euangelistæ certis de caussis sibi notis, aliquando mutant
ordinem verborum. 3.424

Euangelistæ an tradant integras formas Sacraméntorum.
3.506

Euangelium.

EVANGELIVM legis nouæ promulgatio. 2.29. & 96

Euangelium continet consolationem pro iustis. 4.122. item
terrorem, & minas iræ Dei contra peccatores. 4.142

Euangelium antequam scriberetur, fuerunt vera Sacra-
menta Baptismus & Eucharistia. 1.55

Euangelij lectio in Missa antiquissima est. 3.853

Iubentur omnes stantes, euangelium audire. ibid.

Ad euangelij lectionem quare adhibetur incensum. 3.804.

& cerei accensi ab Acoluthis. 3.833

Euangelij tantùm prædicatione exerceri clauium potesta-
tem falsum est. 2.110

SACRO-

SACROSANCTVM EVCHARI-
STIÆ SACRAMENTVM.

Quæ conferunt ad hoc Sacramentum, vide in his omnibus locis videlicet v. Accidēs, Caro, Cœna, Communio, Consecratio, Corpus Christi, Manducatio, Panis, Species, & Transubstantiatio.

De vera, ac reali, & substantiali præsentia corporis & sanguinis Domini, in hoc non minus admirabili, quam venerabili Eucharistia Sacramento.

Præsentia corporis Domini in Eucharistia probatur primò ex solo verbo Dei. 3. à pag. 29. & seq. Secundò ex Patribus. à pag. 137. usque ad finem 2. libri. Tertiò ex iudicio rationis, toto tertio libro.

Hæreses cōtrariæ huic reali præsentia habentur 3. 12. & seq. & 140. vide etiam 1. pag. 2. 3. 4. 5. 103. 104. 105

Sententia Catholicæ Ecclesiæ est hæc : In almo sanctæ Eucharistia Sacramento, post panis & vini consecrationem, Dominum nostrum Iesum Christum verum Deum, atque hominē, verè, realiter, & substantialiter sub specie illarum rerum sensibilium contineri. 3. 23

Singula verba huius decreti aliquid continent quo damnentur hæreticorum sententiæ. 3. 23. & 24

Ex huius Catholicæ sententiæ expositione deducuntur aliquot regulæ de modo loquendi in hac materia. 3. 24. 28. 32

Eucharistia figurata primùm in lege naturæ, deinde in lege Mosis, & in Euangelio, tum promissa, postea instituta, denique frequentata & commendata est. 4. 353

In institutione Eucharistia, est Sacramentum, testamētum, pactum, lex & dogma. 3. 61. 62. & 63. de pacto vide 1. 282

Eucharistia celebratio, non est noua institutio Testamenti, sed repræsentatio eiusdem. 3. 100

Propriæ acceptio verborum Eucharistia, seu præsentia Christi in Eucharistia nō repugnat articulus Ascensionis. 3. 67

Et promissio Spiritus sancti, non fuit contra præsentiam Christi in Eucharistia. 3. 130

In Eucharistia, Christus in propria specie non videtur, nec tangitur, sed in specie aliena. 3. 218

In Eu-

- In Eucharistia totum Christum esse, cur non mirati sint A-
postoli, & nunc tot millia Catholicorum. 3.91
- In Eucharistia non est nuda caro, sed diuinitati ynita, & per
Spiritum Dei viua, & viuificans. 3.126
- In Eucharistia esse carnē Domini rectissimē probatur, quia
Christus est Deus, qui potuit præstare id quod dicebat.
3.190
- In Eucharistia est caro illa quæ crucifixa est, & est corpus il-
lud, quod pro nobis ad mortem traditum est. 3.352. 355¹
356. & 357
- In Eucharistia quomodo sit Christus, & in aliis rebus Deus.
3.610
- In Eucharistia Christi corpus fuisse credimus, etiam ante
Christi resurrectionem. 3.135. & 136
- Ex Eucharistia probatur vera carnis resurrectio. 3.152. 341
- Christus ob omnipotentiam ipsius non concluditur in pxi-
de, aut speciebus panis: tamen totus ibi reuera est. 3.133

Ex iudicio rationis eadem veritas probatur.

- Primò, an possit fieri, ut corpus Christi præsens constituatur
in Eucharistia. 3.279
- Quæ sit regula cognoscendi quid Deus possit. 3.280
- Possit vnum corpus simul esse in pluribus locis. 3.284. sol-
uuntur obiectiones. 3.293
- Secundò ostenditur Deum voluisse, & fecisse, ut re ipsa cor-
pus Domini in Eucharistia præsens adesset. 3.323
- Errores Scholasticorum circa mysterium Eucharistiae. 3.301
- In hoc mysterio maximè locum habet dilemma quoddam
sancti Augustini. 3.337
- In Eucharistia licet sit corpus Domini secundū substantiam:
non tamen est ibi eo modo, quo fuit in cruce, nisi per si-
militudinem. 3.243
- Hoc mysterium sola fide comprehenditur. 3.254
- In Eucharistia, quomodo sensus fallantur. 3.125
- In Eucharistia Christum esse in gloria Patris duplicitate in-
telligi potest. 3.129
- Ad mysterium Eucharistiae defendendum, satis est, si vnum
corpus possit esse quocunq; modo in pluribus locis. 3.288.
289. quomodo autē corpus Christi sit in Eucharistia. 3.301

De

*De modo, ac ratione existentiae Christi in
Eucharistia.*

- Recensentur variæ de hac re sententiæ. 3.345. & refelluntur varij errores. ibid. & seq.
- Ratio proxima, qua in Eucharistia sit corpus Christi est totalis conuersio substantiæ panis & vini, in corpus & sanguinem Domini. 3.363
- Aduersariorum sententiæ negat esse rem permanentem, sed dicunt esse actionem transeuntem. & hoc est dogma Lutheranorum. 3.262. & 422
- Probatur ex verbis institutionis Dominicæ, Sacramentum Eucharistiaæ esse rem permanentem, & in eo corpus Domini permanenter existere. 3.423
- Explicatur quid sit propriè Sacramentū Eucharistia. 3.447. vide i. pag. 89
- Sacramenti vocabulum si accipiatur amplissimè pro omni signo rei sacræ sanctificantis animam; tunc consecratio Eucharistiaæ Sacramentum dici potest. 3.447
- Sola species panis, & vini non habent integrum Sacramenti rationem. propriè enim, & strictissimè accipitur Sacramentum pro signo non solùm significante, sed efficiente etiam animæ sanctitatem, quomodo vox Sacramenti, non conuenit, nisi Sacramentis nouæ legis propriè dictis. 3.447
- Etsi tam species panis & vini, quam corpus & sanguis Domini ad essentiam Sacramenti Eucharistiaæ pertineant; ratio tamen Sacramenti magis conuenit speciebus, ut continet corpus, quam corpori Christi, ut est sub speciebus. 3.449. vide etiam 3.607
- Ratio sacrificij, nec non pignoris, & alimenti diuinij, magis conuenit corpori Domini, ut est sub speciebus, quam speciebus, ut continent corpus Domini. 3.449
- Eucharistia nō solùm est Sacramentum refectionis, seu mutationis, sed præterea est memoriale omnium miraculorum, & quasi compendium vitæ, passionis & resurrectionis Domini. 3.340
- Eucharistia est signum, symbolum, repræsentatio, ac typus mortis Christi; seu carnis & sanguinis, ut visibiliter in cruce,

in cruce, illa suffixa, ille effusus est. 1.39.57.139.142.282.3.39.
102.533.540.547.601.602.665. & 672

Eucharistia quomodo sit signum representans carnem Christi vt morientem in cruce, & sanguinem vt in cruce effusum. 3.142. & 214

In Sacramento Eucharistiae habemus Christum sub signis, & imagine velatum, in cœlo autem videbimus sine ullo signo. 3.201

Eucharistiam paradoxum existimarunt infideles. 3.189

Eucharistiam esse instrumentum excitandæ fidei, sicut baptismus, & solum Dei verbum, passim affirmant, & passim refutantur aduersarij. 3.151. & 152

Similiter sæpe respondent ad Scripturas & Patres, quæ probant veritatem Catholicæ fidei, tropicè & figuratè omnia esse explicanda. 3.47. 60. vel panem esse figuram veri corporis & sanguinis pro nobis traditi, & effusi. 3.79. vel symbolicè Patres loqui. 3.217. vel in cœlo esse Christi carnem propriè, in terris autem symbolicè. 3.221. vel carnem Christi fide tantùm suscipi, nō ore. 3.72.106.141.151.188.211.232. 240. denique audent etiam dicere Eucharistiam repræsentare corpus Christi; seu in hoc Sacramento esse nudum signum; seu esse corpus tantùm significatiuè, vel figuram corporis. 3.208.142.149.164.214. & 363

Eucharistiam numerari tertio loco, & quare. 1.313
Illius excellentia super alia Sacraenta. 1.312

In Eucharistia triplex res sacra demonstratur. 1.37
Eucharistia, vel corpus Domini, non vocatur fractio, consecratio, distributio, vel manducatio; sed res permanens, id est, panis consecratus. 3.432

Eucharistia publicè, & in toto mundo consecratur, & afferuatur. 3.119. & 568

Dominus non iussit Eucharistiam à se consecratam differri in crastinum, sed postea per Apostolos id iussit. 3.443.445

Eucharistia afferuatur in pixide, gestatur, & adoratur, atque hæc non repugnant diuinæ institutioni, de manducatio-he. 3.429

Conseruatur aliqua pars huius Sacramenti, non, vt non manducetur, sed vt tempore opportuno manducetur; nimurum vt deferatur ad ægrotos. 4.429.424.441.443

K Eucha-

Eucharistia diligenter conseruanda à sacerdote, ne putredo aliqua inueniatur. 3.423. & sub clauibus debet seruari propter abusus. 3.437

Non debent nimis multæ particulæ Sacramenti conseruari. 3.443.444

De materia Eucharistie.

Sitne azymo pane, an fermentato Sacramentum conficiendum. 3.450. & seq. vide v. Azyma.

Vtrum Christus instituerit primo die azymorum Sacramentum Eucharistiæ, an verò ante eum diem. 3.451

Probatur Christum instituisse Sacramentum 14. die mensis, secundum legem, & secundum morem Hebræorum. 3.455. & seq.

Soluuntur argumenta Græcorum, & aliorum, qui quounque modo eis fauent. 3.463

Eucharistiæ materia panis, & vinum. 5.101

Panis & vinum non concurrunt, ut pars Sacramenti, sed ut subiectum, circa quod agit sacerdos, & in quo recipitur aetio consecrantis. 1.90. vide etiam 89

Vinum temperandum aqua in sacro calice. 3.476. vide 1.32. referuntur sententiæ, seu potius errores. 3.474. soluuntur argumenta. 3.481

De forma Sacramenti Eucharistie.

Græcorum & Hæreticorum errores de hac re. 3.486.487. & sequent.

Solis Domini verbis fit consecratio. probatur exemplo Domini, ac Apostolorum. 3.490. ex traditione Ecclesiæ. 3.493. ex Patribus ibid. & ex ratione. 493

Verbum quod cum elemento Sacramentum facit in Eucharistia, non est concionale, sed consecratorium. 1.à pag. 91. usque ad 103

Verba respectu rei consecratæ non sunt pars essentialis, sed principium productuum. 1.90

Verba sacramentalia mutant panem in carnem. 1.204. vide verba sacramentalia in litera V.

Verba quæ dicuntur in mysterio Eucharistie, dicuntur verba benedictionis. 1.101

Eucha-

- Eucharistia fit operante inuisibiliter Spiritu sancto, vel per invocationem Spiritus sancti. 3.234.260.268.271.382
 Eucharistia consecrari dicitur dupli re, cœlesti vna, nempe corpore Christi, & altera terrena, nempe accidentibus, quæ sensu percipiuntur. 3.151.154. & 448
 Eucharistiæ consecratio in ordine ad manducationem ordinatur. 3.429
 Ad Eucharistiam conficiendā necessaria est consecratio. 3.104
 In consecratione requiritur præsentia panis. 1.229
 In consecratione Eucharistiæ non reperitur actio propria, & naturalis. 1.226
 In Eucharistiâ quod Sacramentum facit non sunt humanæ preces, sed verbum Domini. 3.497.

De Ministro Eucharistiæ.

Vide v. Sacerdos.

- Hæreticorum sententiæ. 3.518
 Ad Eucharistiam conficiendam ita necessaria est ordinatio sacerdotalis, vt sine ea nullo modo confici possit. probatur 3.513.515.517
 Præceptum conficiendi Sacramentum Eucharistiæ, non omnibus Christianis est impositum, sed solis Apostolis, eorumque successoribus. 3.513.514
 Eucharistia quæ conficitur à malo sacerdote, nihil minus habet, ab ea, quæ conficitur à bono. 3.350.351.495.496
 Per ministros suos quotidie conficit Christus Sacramentum Eucharistiæ. 3.518
 Minister non utitur nisi verbis in consecratione. 1.226

De fine, seu effectu, vel fructu Eucharistiæ.

- Eucharistia vt Sacramentum, propriè non est instituta ad peccata remittenda, sed ad vitam spiritualem per baptismum acquisitam, alendam, & conseruandam, quod species ipsæ sacramentales testantur. 3.50. & 766.5.94
 Eucharistia non habet pro effectu remittere peccata mortalia, quorum homo conscientiam habet. 3.519.523. & 528.
 sed habet pro effectu nutrire animam, & præseruare illam à peccatis, & alia quæ sequuntur ex augmento gratiæ, & charitatis, quam secum adfert hoc Sacramentum. 3.204, item operatur in nobis vt non consentiamus pecca-

K 2 tis.

- tis. 1.204. & dicitur panis quotidianus, quia medicina est contra peccata quotidiana. 3.535
- Per rem Sacramenti Eucharistiæ intelligitur gratia iustificans, id est, effectus carnis Christi spiritualiter reficientis. 3.112
- Præsentia Domini in Eucharistia per ineffabilem, atque inuisibilem gratiam. 3.128
- Eucharistia nihil confert si sine fide percipiatur. 1.278
- Eucharistiæ finis, & effectus præcipuus est alere animam non corpus, licet per instrumentum corporis sumatur. 3.118. vi. de 1.270
- In Eucharistia applicantur Christi merita per modum cibi & potus, ad reficiendam & nutriendam animam, & præseruandam à mortibus. 3.534
- Vnde dicitur Sacramentum pacis & unitatis. 3.605
- Per hoc Sacramentum Christus nobis unitur, non solum per charitatem, sed etiam verè & corporaliter. 3.106
- Per hoc Sacramentum Christus fecit, ut essemus unum cum illo. 3.193
- Eucharistiam sumentes participes fiunt mensæ Domini, & fiunt socij Christi. 3.809
- Per Eucharistiam non solum commemoramus passionem Domini, sed accipimus pignus æternæ gloriae. 3.169
- Principaliter in Eucharistia repræsentatur corpus & sanguis Domini; secundariò autem populi. 3.182
- Eucharistia non potest sumi nisi à baptizatis. 3.664. & non potest comedi vtiliter extra Ecclesiam. 3.666
- Eucharistia est refectio, & viaticum peregrinantium ad veram patriam. 3.664
- Eucharistiæ Sacramentum diuersum est à Sacrementis ceteris in fine, & effectu aliorum Sacmentorum. 3.528
- In Eucharistia reperitur significatio, & causalitas. 3.548
- Per hoc Sacramentum quomodo terra dicatur fieri cœlum. 3.221

De usu Eucharistiæ.

Usus primarius Sacramenti Eucharistiæ est ipsa communio, seu participatio Eucharistiæ. 3. 429.445.446.447.536. & 604

Harc-

Hæretorum sententiæ habentur.	3.536
Totus Christus est sub vtraque specie.	3.538
Tota Sacramenti ratio in vna specie inuenitur.	3.547
Non maior vtilitas sumitur ex communione sub vtraq; spe- cie, quām sub vna.	3.552
Non repugnare diuinis literis, seu cū Christi mandato, com- munione sub vna specie.	3.560
Ecclesia iustis de caussis præcepit communionem sub vna spe- cie.	3.603
Eucharistia ritus apud Lutheranos, & Caluinistas quis sit.	1.293
Eucharistia necessaria necessitate medij ad bene esse.	1.121
Eucharistia quo tempore cooperit frequentari.	1.55
Eucharistia qua de caussa repeti possit.	1.278
Hoc præceptum ad solos adultos pertinet, qui quidem, aut re ipsa si possunt, aut saltem desiderio, tenentur hoc Sacra- mentum aliquando percipere.	3.50
Præceptum de Eucharistiæ sumptione ex illis verbis; Accipi- te, edite, &c. Hoc facite, &c. licet non obliget omnes: tamen præceptum est, saltem quo iubebantur Apostoli tunc illam accipere, & etiam præceptum est, vt quando sumimus hoc, aut illo modo sumamus.	3.62. vide etiam 3.578
Eucharistiam sumere iubemur in memoriam Dominicæ pa- sionis.	3.102. vide 1.39.57.139.142.282
In Eucharistia an aliquando sit propinatum venenum.	3.411. & 412
Ex Eucharistiæ communicatione monentur fœminæ Chri- stianæ, vt non nubant gentilibus Maritis.	3.156
Eucharistiæ loco dabatur catechumenis panis benedictus.	2.
	140

De veneratione Sacramenti Eucharistiæ.

Hæreses habentur.	3.60. & seq.
Christum in Eucharistia esse adorandum probatur.	3.607
Christo in Eucharistia existenti adsunt semper chori Angelo- rum.	3.129. in eaque Eucharistia colitur Christus.
adoratur cultu latriæ.	3.211. & 3.448
Christo in Eucharistia existenti, non potest exhiberi tale ob- sequium, quale illi exhibuit Maria Magdalena.	3.121

K 3 Eucha-

Eucharistiam cur tanto honore prosequimur, aquam vero baptismi non item, cum utrumque sit Sacramentum. 3.110
Eucharistiam simpliciter, & bona fide adorare debemus, & ut sic nullum est periculum idololatriæ. 3.610

De Eucharistia ut sacrificium est.

- Eucharistia consideratur ut sacrificium, ut pignus diuinamoris, & ut Sacramentum. 3.547
Eucharistiae etiam significatio triplex. 3.547
Eucharistia aliquo modo est holocaustum, aliquo modo hostia pacifica, aliquo modo hostia pro peccato. 3.552
Eucharistia ut sacrificium significat Christi passionem. 3.547
Eucharistia ut sacrificium instituta est ad remissionem peccati. 3.766
Eucharistia si nihil aliud esset, quam Sacramentum, non proficeret nisi sumenti: at quia est etiam sacrificium, offertur etiam pro salute viuorum, & mortuorum. 3.728
Eucharistia instituta in cena, celebratur in memoriam transitus Domini per passionem ad Patrem; & in memoriam nostræ liberationis de potestate Satanæ, quem per ipsam Christi mortem facta est. 3.663.664
Eucharistia aliquando intelligitur per Pascha. 3.666
Eucharistiae celebrationem Dominus subiunxit post cæremoniam Agni paschalis. 3.654
Eucharistiae sacrificium est verum & proptimum sacrificium in Ecclesia. 3.680.682.705
Eucharistiae sacrificium, per sacrificia ouium, & boum aliquando intelligitur. 3.682
In institutione Eucharistiae Christus ut sacerdos egit, & vere sacrificauit. 3.641. & victima, quam nunc assidue Christus offert, non est aliquid terrenum, sed aliquid celeste, nimirum sacratissima Eucharistia. 3.660
Eucharistia est pignus amoris, quatenus significat, & exhibet Christum presentem. 3.547
Pignus amoris erga sponsam Ecclesiam. 3.340

Exorcismus.

- EXORCISMVS est adiuratio Daemonum certis precibus facta, ut recedant ab homine baptizando. 2.139. vide 316.
317-318

Exor-

- Exorcismi ad quod genus cæremoniarum reuocentur. 1.316
 Exorcismi habent spirituales effectus. 1.318
 Exorcismi non gignunt fidem in infantibus, vt somniauit Lutherus. 2.69. & 73
 Exorcizandi sunt paruuli ante baptismum. 1.318
 Exorcizandi officium ordinarium in Ecclesia. 2.132

F.

S. Fabianus.

- S. FABIANVS Papa, & martyr apertè dicit, Christum ipsum instituisse, vt Chrisma conficeretur ex oleo admixto balsamo. 2. 178. defenditur idem sanctus à mendacio Martini Kemnitij. 2.189
 FACERE aliquando accipitur pro sacrificare. 3.696
 FACVLAVNA, quomodo posset illuminare totum mundum. 3.299
 FESTI dies, & dies naturales, apud Hebræos diuerso modo considerantur. 3.458.463
 Festi dies additi à synagoga, absque institutione diuina. 1.323. & 341
 Festorum dierum translatio apud Hebræos an fieri poterat. 3.453.454.459

- Festus dies Corporis Christi. 3.445.606.610.611.612
 Festus dies sanctorum Innocentium. 2.33
 De diebus festis fuerunt olim dissensiones in Ecclesia. 1.326
 Nouos dies festos introducere licet Ecclesiæ, neque ulli inueniuntur in Testamento nouo ab ipso Christo instituti, vel imperati. 3.611
 Die festo solenni Hebræorum fuit occisus Christus. 3.458
 Dies octauus in festis, quæ habent octauam, vocari posset dies festus secundo primus. 3.461
 FIDELES dicimur ab habitu fidei, non ab actu. 2.77
 Fideles sunt vnum inter se per fidem. 3.191
 Fideles post baptismum propriè dici solent credentes. 4.263
 Fidelibus tantum notum est Sacramentum Eucharistie. 3.242

Fides.

- FIDES figurata per herbam hyssopi. 1.196
 Fides in intellectu. 1.270. 2.77